

## VÄSTINDOKTRINERINGEN

Författaren Göran Palm har i en artikel i *Ord och Bild* gått till angrepp mot vad han kallar västindoktrineringen i Sverige. Han gör det alldeles riktiga påpekandet att skolundervisningen skall sträva efter saklighet, men att det är omöjligt att begära att den skall vara helt objektiv. Det är inte det faktum att indoktrinering förekommer, som är värt att angripa, skriver han, utan indoktrineringens art och riktning. Vad är det då för fel på den? Jo, svarar han: värd att angripa är indoktrineringens västliga art och konservativa inriktning.

Om man som redaktionen för *Svensk Tidskrift* råkar vara konservativ och västorienterad kan man inte gärna underlåta att tycka att det är alldeles förträffligt att indoktrineringen, i den mån man nu kan tala om en sådan, både i och utanför skolan är västlig och konservativ. Det är inte bara förträffligt utan alldeles självfallet, en akt av naturlig självbevarelsedrift. Vi svenskar tillhör ju i alla fall Västerlandet, vårt kulturarv är det västerländska, vår livsform är den västerländska, det skulle bara fattas att vi inte försvarade detta kul-

turarv och denna livsform genom vad hr Palm kallar för västindoktrinering. Som han själv framhållit beror allt på från vilka värderingar man utgår; redaktionen för *Svensk Tidskrift* liksom förmodligen flertalet människor här i landet utgår från de värderingar hr Palm betraktar som västliga och varför skulle vi då inte ha västindoktrinering i Sverige?

Alltså kunde det med visst fog betraktas som meningslöst att fortsätta argumenteringen: hr Palm tycker från sina utgångspunkter att västindoktrineringen är olämplig och upprörande, vi i denna tidskrift tycker från våra utgångspunkter att den är utmärkt och nödvändig; det finns inte mer att tillägga. Men det måste medges att när man tar del av hr Palms artikel blir man nyfiken på vad han vill ha i stället. Är det en östindoktrinering hr Palm eftersträvar i Sverige? Skulle opinionsbildningen här ske efter mönster av Kina eller Sovjetunionen eller satellitstaterna eller vad? Det är inte bekant vad hr Palm har för politisk åskådning, men varje läsare av hans artikel måste säga sig att om han inte är kommunist, så är

han i varje fall en övertygad socialist. Skillnaden är hårfin, det skall medges, men den bör i alla fall göras för att ingen orätt skall begås. Endast mot denna bakgrund blir hans artikel överhuvudtaget begriplig. Den är ett uttryck för hans vrede över att "den nya vänstern" inte dikterar opinionsbildningen i den västerländska demokratin Sverige.

Det kan vara skäl att anföra några exempel på till vilka ytterligheter hans tänkesätt förleder honom, och då lämpligen börja med det kusligaste och mest avslöjande. Hr Palm säger i sin kritik av en lärobok i samhällskunskap, som väckt hans indignation därför att den jämställer fascism och kommunism, följande: "Överför man detta komparativa resonemang till dagens situation i Sydafrika skulle det vara ungefär lika hemskt om de svarta gick hårt åt boerna, som om boerna, vilket för närvarande sker, gick hårt åt de svarta. Detta kan de fem författarna rimligtvis inte mena; deras iver att med Hitlers hjälp misskreditera kommunismen har tydligen bara blivit dem övermäktig."

Det är begripligt om läsaren inte tror sina ögon, men det står faktiskt så i hr Palms artikel, ordagrant så. Detta kan inte rimligtvis — för att använda hans eget ord — tolkas på annat sätt än så, att han anser att det är avskyvärt om boer förtrycker negrer, men om negrer förtrycker boer är det all

right. Eller för att tillämpa resonemanget på det ursprungliga exemplet: om fascister förtrycker kommunister är det avskyvärt men om kommunister förtrycker fascister är det all right. Om borgare förtrycker socialister är det avskyvärt, men om socialister förtrycker borgare är det all right etc. Detta är nu en uppfattning, som denna tidskrifts redaktion inte kan dela. Västindoktrinerade som vi är, tycker vi att allt förtryck är lika avskyvärt från vilket håll det än kommer. Men det tycker tydligen inte hr Palm och det är ganska nyttigt att ha svart på vitt på den saken. Där företräder han en socialism utan demokrati som är främmande för, ja fiendlig mot den västerländska livsformen. Detta förklarar hela hans artikel. Därav hans ständigt återkommande klagan över att de kommunistiska och fascistiska diktaturerna jämställs i skolundervisningen och opinionsbildningen överhuvudtaget, vilket är ett ledmotiv i hans artikel.

Vad först gäller Stalin och Hitler förhåller det sig väl visserligen så att Stalin mördade något tiotal miljoner människor mer än Hitler, men på det hela taget får man nog säga att de var lika goda kålsuppare och det tycks hr Palm också, om än motvilligt, vara beredd att medge. Men han har tydligen fått för sig att Sovjetunionen efter destaliniseringen inte längre är en diktatur. Varför det? Terrorn har blivit diskretare; i stället för att

mörda folk, skickar höga vederbörande dem till arbetsläger, vilket inte hindrar att Ryssland fortfarande är en diktatur, det kan om inte annat hr Palms deporterade ryska författarkolleger vittna om.

Herr Palm hajar till, som han uttrycker det, över att Västtyskland utan reservationer inordnas i den demokratiska familjen. Varför det, måste man återigen fråga. Enligt varje vedertaget statsvetenskapligt språkbruk är Västtyskland precis lika mycket en demokrati som Sverige eller vilken annan folkstyrd västerländsk stat som helst. Han ondgör sig också över att det talas om Kommunistkinas aggressiva utrikespolitik och antyds att detta Kina inte är fredsälskande. Hr Palm borde bestämt läsa det tal som Mao Tse-tungs närmaste man och designerade efterträdare, krigsministern marskalk Lin Piao höll den 2 september detta år. Där proklamerade han den maoistiska världsrevolutionära strategin, som i korthet går ut på att Kina skall sätta sig i spet-

sen för Asiens, Afrikas och Latinamerikas kommunism och inringa Förenta Staterna och Västeuropa genom s. k. folkkrig. Om detta inte är aggressivt och fredsfientligt har orden mist sin mening. Hr Palm klagar, för att ta ett sista exempel, över att de kommunistiska staternas ekonomi betecknas som statskapitalistisk, medan det inte sägs något om de s. k. femton familjerna i Sverige, respektive att vi inte har någon ekonomisk demokrati här i landet. Men den enklaste eftertanke säger väl dock att det råder mer ekonomisk demokrati i ett system, där äganderätten är spridd på ett flertal händer än där den är koncentrerad på en enda hand, statens, dvs. hos det statsbärande partiets regerande klick.

Avslutningsvis kan man inte undertrycka den reflexionen att när hr Palm angriper TV — för att inte tala om Dagens Nyheter — för att bedriva västindoktrinering, vittnar det om den svartaste otacksamhet från hans sida.